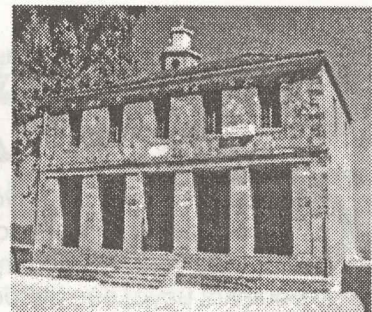




Δικορφιιώτικα Νέα



ΔΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΩΝ

Τεύχος 138 Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2007



Τα Χριστούγεννα...

Τα Χριστούγεννα αγαπητοί μου νέοι Δικορφιιώτες, είναι μία λαμπρή γιορτή της Χριστιανοσύνης. Βέβαια ξέρετε όλο ότι τελείται πάντοτε στις 25 Δεκεμβρίου κάθε χρόνο, σε ανάμνηση της Γέννησης του Χριστού μας. Όλοι οι Χριστιανοί όρισαν αυτή τη μέρα για να γιορτάζουν πάντοτε και διαρκώς την επέτειο της γέννησης του Χριστού και για να αναδείξουν τη λαμπρότητα αυτής της γιορτής του.

Όπως βλέπουμε όλοι μας στην Εκκλησία εκείνη την ημέρα με χαρμόσυνες ακολουθίες ψάλλονται όλα και οι πιστοί, σ' όλο τον κόσμο, γιορτάζουν έτσι τα Χριστούγεννα.

Εγώ, ως απλός Χριστιανός, της σήμερα, βλέπω ότι: Το πνεύμα αυτό των Χριστουγέννων αναβιώνει το μήνυμα της αγάπης και της ειρήνης σ' όλον τον κόσμο.

Και βέβαια δεν ξεχνούμε ποτέ όλοι μας ότι: Ο Ιησούς Χριστός είναι ο ιδρυτής του Χριστιανισμού.

Ο Χριστός, αγαπητοί μου Δικορφιιώτες, είναι ο γιος του Θεού και ο Σωτήρας όλου του κόσμου, που έλεγε διαρκώς ο ίδιος: «Αγαπάτε αλλήλους...», κάτι που πρέπει να εφαρμόζουμε οπωσδήποτε κι εμείς όλοι οι Δικορφιιώτες, ως απλοί χριστιανοί της σήμερα.

Μετά τον ευαγγελισμό της Παρθένου Μαρίας που έλαβε μήνυμα από τον ίδιο το Θεό, ότι θα γεννήσει τον Ιησού Χριστό, η Παναγία πράγματι γέννησε το Χριστό στη Βηθλεέμ. Και η γέννηση του Χριστού μας γιορτάζεται πάντοτε, στις 25 Δεκεμβρίου. Αμέσως ο Ιησούς βαπτίστηκε στον Ιορδάνη ποταμό από τον Ιωάννη το Βαπτιστή. Αμέσως μετά ο ίδιος ο Ιησούς ξεκίνησε για τη μεγάλη του αποστολή σ' όλον τον κόσμο. Μάλιστα επέλεξε δώδεκα μαθητές του κι άρχισε αμέσως να περιοδεύει ο ίδιος κάνοντας θαύματα και διδάσκοντας τη διδασκαλία του.

Δυστυχώς αργότερα ο Ιησούς

δικάστηκε και καταδικάστηκε τότε από τους Εβραίους σε σταυρικό θάνατο. Σύμφωνα όμως με την Καινή Διαθήκη που διαβάζω, και τώρα ο ίδιος, τρεις μέρες μετά το θάνατό του αναστήθηκε ο ίδιος και λίγες μέρες αργότερα αναλήφθηκε ο ίδιος στον ουρανό.

Ευτυχώς το μέγιστο έργο του Ιησού μας συνέχισαν και το εφαρμόζαν όλοι οι μαθητές του συνεχώς. Έτσι η Χριστιανική θρησκεία μας διαδόθηκε από τότε σ' όλον τον κόσμο της γης.

Υ.Γ. Αυτά είχα να σας πω και να σας παρουσιάσω στα «Δ.Ν.», αγαπητοί μου σημερινοί Δικορφιιώτες και Ζαγορίσιοι του 2007 και του 2008 για τα Χριστούγεννα και κυρίως για τον υπάρχοντα πλέον Χριστό και Θεό μας.

Και να μην ξεχνάμε ποτέ όλοι μας, ως σημερινοί, Χριστιανοί ότι: Όταν ο Θεός είναι μαζί μας... ποιος θα είναι εναντίον μας; Ο Θεός είναι

αγάπη. Ο Θεός πάντοτε φροντίζει για μας τους ανθρώπους, γιατί κι εμείς οι άνθρωποι είμαστε ένα από τα πλάσματά του.

Γι' αυτό κι εγώ ο ίδιος, ως απλός Χριστιανός της σήμερα, λέω πάντοτε στο Θεό μας: «Εσύ, Θεέ μου, είσαι το καταφύγιό μου και η σωτηρία μου. Σε σένα πάντα εμπιστεύομαι σ' όλη τη ζωή μου... αφού μας ακούς και μας βλέπεις πάντοτε... τι κάνουμε... όλοι μας».

Αγαπητοί μου Δικορφιιώτες... σας λέω και πάλι: «Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητήν Ουρανού και Γης, ορατών τε πάντων και αοράτων».

Και εύχομαι και πάλι ο ίδιος: Καλά Χριστούγεννα και η καινούργια χρονιά του 2008, εύχομαι για όλους τους Δικορφιιώτες να φέρει χαρά και ευτυχία σ' όλες τις οικογένειες των σημερινών Δικορφιιωτών.

Ματθαίος Λέκκος

Ευχές για τα Χριστούγεννα και για το νέο έτος

Εύχομαι σε όλους τους Δικορφιιώτες με την ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων και του νέου έτους, καλά Χριστούγεννα και να είναι ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος του 2008 σε όλους... σε όλους.

Εύχομαι ακόμη υγεία, ευτυχία και προκοπή σε όλους σας και ελπίζω ότι ο νέος χρόνος θα γεμίσει τις καρδιές όλων σας με ευτυχία και χαρά.

Εύχομαι ακόμη το νέο έτος να είναι γεμάτο σε οικογενειακή και προσωπική ευτυχία σε όλους μας.

Το βαθύτερο μήνυμα αυτών των εορτών των Χριστουγέννων και του νέου έτους του 2008 είναι: Αγάπη για τον κάθε συνάνθρωπό μας... Υγεία για όλους μας και χαρά για όλα τα μικρά παιδιά μας και τα εγγονάκια μας.

Υ.Γ. Εύχομαι αυτό το μήνυμα που κατέγραψα τώρα στα «Δ.Ν.» να αγγίξει όλους τους σημερινούς Δικορφιιώτες και Ζαγορίσιους, όπου κι αν βρίσκονται σήμερα.

Ματθαίος Λέκκος

Μνήμες και βιώματα... από τη μάνα μου

Ευχαριστήθηκα και χάρηκα πολύ όταν διάβασα στα «Δ.Ν.» στις 16 Νοεμβρίου 2007 στο δίμηνο περιοδικό μας, αυτά που έγραψε για την αξέχαστη μητέρα μου Πηνελόπη... η Βασιλεία Χειμάρ.

Έγραφε συγκεκριμένα ότι: Ήταν αξέχαστη η Πηνελόπη Λέκκου, ότι ήταν άγια η ψυχή της και άγια ως γυναίκα του Δικόρφου τότε... και τις πρόσφερε κάτι καλό η ίδια, στα παιδιά της.

Γι' αυτό κι εγώ ο γιος της Ματθαίος την αξέχαστη και σεβαστή μου Πηνελόπη, δεν την ξεχνώ ποτέ έως και τώρα που είμαι ο ίδιος 73 ετών το 2008.

Και τώρα αυτό το έτος που στις 26 Απριλίου 2008 συμπληρώνονται 32 χρόνια από το θάνατό της, η σκέψη μου συγκλονίζεται, η καρδιά μου αγωνιά, και η μνήμη μου τη φέρνει

πάντοτε μπροστά μου, κάθε μέρα.

Θυμούμαι και τώρα την αγωνία της και το άγχος που είχε, όταν είχα αρρωστήσει ο ίδιος, ως πολύ μικρός από το μάτι μου, και μ' έφερε η ίδια με τα πόδια της στα Γιάννενα για να με δει ο γιατρός.

Θυμούμαι ακόμη και τα βάσανα, τις δυσκολίες, τις ταλαιπωρίες και τις αγωνίες που είχε η ίδια σ' όλη της τη ζωή και για τα τρία παιδιά της στο χωριό μας, για τη Σαπφώ, για την Αλίκη και το Μάνθο.

Κι όταν ήταν να ζει και να χαρεί κοντά μου, ως διορισμένος πλέον δάσκαλος, αλλά δίπλα μου ήταν και η τέλεια σύζυγός μου και άριστη χριστιανή η Κική μου που τη σεβόταν πολύ και η ίδια... δυστυχώς την έπιασε εγκεφαλικό και μη θεραπεύσιμο και χάθηκε ακριβώς στις 28

Απριλίου 1976.

Η μάνα μου ήταν μια ιερή ύπαρξη που με κράτησε στη ζωή μου από μικρό παιδί ως μεγάλον και μου έδωσε η ίδια, το δικό της αίμα.

Γι' αυτό το όνομά της, ακόμη και σε στιγμές δύσκολες για μένα και τώρα έρχεται πάντοτε στα βάθη της καρδιάς μου και γίνονται κραυγή χαράς, ή λύπης.

Γι' αυτό και οι μητέρες όλων μας, αγαπητοί μου νέοι Δικορφιιώτες, αγαπάνε πάντοτε πιο πολύ απ' τους πατέρες τα παιδιά τους, γιατί ο τοκετός είναι πάντοτε οδυνηρός και έχουνε τη βεβαιότητα οι ίδιες πως τα παιδιά που γέννησαν είναι μόνον δικά τους. Η μητέρα όλων μας είναι το αγιότερο ζωντανό πλάσμα.

Ματθαίος Λέκκος

Ο αξέχαστος Άγιος Βασίλειος

Ο Άγιος Βασίλειος, αγαπητοί μου νέοι Δικορφιώτες, είναι αυτός που φέρνει τη χαρά σε μικρούς και μεγάλους ανθρώπους χριστιανούς. Είναι αυτός που σκορπίζει τα δώρα του σε πλούσιους και φτωχούς Χριστιανούς.

Ο Άγιος Βασίλειος γεννήθηκε στην Καισάρεια της Καππαδοκίας το 330 μετά τη γέννηση του Χριστού μας. Από μικρός που γεννήθηκε εκεί ήταν γεμάτος καλοσύνη και αγάπη για όλους τους συνανθρώπους του.

Τα πρώτα γράμματά του τα σπούδασε στην πατρίδα του. Όταν όμως μεγάλωσε ταξίδεψε ο ίδιος στις μεγαλύτερες πόλεις της Ανατολής και σπούδασε στο Βυζάντιο και στην Αθήνα: φιλολογία, ρητορική, φιλοσοφία, μαθηματικά, αστρονομία και ιατρική.

Αχώριστος φίλος του ήταν ο πατριώτης του Γρηγόριος ο Θεολόγος και τους αγαπούσαν πολύ και τους δύο όλοι οι Αθηναίοι τότε, ώστε όταν ύστερα από πέντε χρόνια αποφάσισαν αυτοί οι δύο να γυρίσουν στην πατρίδα τους, τους παρακαλούσαν όλοι οι Αθηναίοι, με δάκρυα στα μάτια τους να μείνουν και οι δύο μόνον κοντά τους στην Αθήνα.

Ο Άγιος Βασίλειος όμως είχε το δικό του σκοπό. Γυρίζοντας στην πατρίδα του, όπου και έγινε αργότερα Αρχιεπίσκοπος, διέθεσε όλη τη μεγάλη πατρική του περιουσία σε αγαθοεργούς σκοπούς. Ίδρυσε αμέσως ο ίδιος άσυλα για τα ορφανά παιδιά, αλλά και για τις χήρες.

Ήταν ακόμη ο ίδιος στήριγμα για όλους τους γέροντες και τους πατέρες

για τα ορφανά παιδιά όλης της περιοχής του. Ήταν ακόμη και γιατρός για τους αρρώστους, αλλά και παρηγοριά για όλους τους δυστυχισμένους δίπλα του ανθρώπους.

Ο Άγιος Βασίλειος όμως το 379 μ.Χ. ακριβώς, σε ηλικία 49 ετών, την 1η Ιανουαρίου αρρώστησε και πέθανε ο ίδιος.

Πολύ ειλικρινά τον πένθησαν τότε όλοι οι συνάνθρωποί του και στενοχωρήθηκαν πολύ οι ίδιοι, ώστε αρκετοί που γνώρισαν την μέγιστη ευεργεσία του στην κοινωνία... πέθαναν και οι ίδιοι από τη λύπη τους και μόνον... τότε.

Ο Άγιος Βασίλειος, όπως μας λέει και η ίδια η Εκκλησία μας, ήταν Ιεράρχης της Χριστιανικής Εκκλησίας, ήταν όμως και ένας από τους μεγαλύτερους συγγραφείς της Χριστι-

ανότητας και από τους πιο άξιους ρήτορες που ανέδειξε όλος ο κόσμος τότε. Γι' αυτό και η ιστορία της Ελλάδας μας τον ονόμασε Μέγαν... και η Εκκλησία μας Άγιον. Επειδή πέθανε την 1η Ιανουαρίου γιορτάζουμε πάντοτε όλοι οι Χριστιανοί Έλληνες τη γιορτή του αυτή τη μέρα ακριβώς και όλοι οι σημερινοί Έλληνες και χριστιανοί δεν τον ξεχνούμε ποτέ ως Άγιον και τον τιμούμε διαρκώς αφού ήταν το πρόσωπο της ηρωικής αρετής και είχε μέγιστη καλοσύνη και αγάπη για όλους τους συνανθρώπους του.

Γι' αυτό και κάθε χρόνο γίνονται πολλές εκδηλώσεις στην Ελλάδα μας γι' αυτόν τον αξέχαστο Άγιο.

Ματθαίος Λέκκος

Επίθεση σε μοναστήρι στο Ανατολικό Ζαγόρι

Όπως μου είπαν κάμποσοι Ζαγορίσιοι στις 14 Νοεμβρίου 2007... επίθεση έκαναν στο Μοναστήρι Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Ανατολικό Ζαγόρι μας κάμποσοι ανώμαλοι άνθρωποι τότε... εκεί.

Όταν άνοιξαν την Εκκλησία οι χωριανοί, που ήταν για βδομάδες κλειστή, είδαν και διαπίστωσαν οι ίδιοι τη λεηλασία αυτή που έγινε τότε μέσα στην Εκκλησία απ' τους ανώμαλους ανθρώπους. Οι ανόητοι και ανώμαλοι αυτοί άνθρωποι έκλεψαν 37 παλιές εικόνες από αυτή την Εκκλησία, αλλά και άλλα πράγματα. Εκεί όμως πήγαιναν, κυρίως τα τελευταία χρόνια, και κάμποσοι ιερόσουλοι. Όπως διαπίστωσαν οι χωριανοί... οι ανώμαλοι αυτοί δράστες μπηγαν τότε μέσα στην Εκκλησία από ένα μικρό παράθυρο της Εκκλησίας.

Γι' αυτό... αυτούς τους ανώμαλους χριστιανούς τους αναζητούσε τότε, τον Νοέμβρη, το Αστυνομικό τμήμα του Μετσόβου, που είχε αναλάβει την ευθύνη γι' αυτήν την Εκκλησία του Ανατολικού Ζαγορίου μας. Και δεν ξέρω ο ίδιος τι έγινε αργότερα και αν τους βρήκαν αυτούς τους ανώμαλους ανθρώπους.

Ματθαίος Λέκκος

Αγαπητοί Δικορφιώτες!

Η συνδρομή σας προς το περιοδικό μας είναι απαραίτητη... τόσο για την οικονομική του στήριξη... αλλά και για τη στήριξη του υπάρχοντος Συλλόγου μας. Φίλε αναγνώστη!
Μη ξεχνάς τη συνδρομή στο περιοδικό μας και στο Σύλλογό μας. Δείξε την αγάπη σου και προς το Δικορφό μας.
Γι' αυτό και σας ευχαριστούμε όλους σας που θα είστε υπεύθυνοι και τώρα το 2008.

Ματθαίος Λέκκος

Ένας Δήμος... για όλο το Ζαγόρι μας

Όπως πληροφορηθήκαμε όλοι οι Ζαγορίσιοι και οι Δικορφιώτες στις 18 Δεκεμβρίου 2007, ο Πολιτιστικός Σύνδεσμος των Ζαγορισίων ζήτησε τότε τη συνένωση οπωσδήποτε και των τριών Δήμων όλου του Ζαγορίου μας.

Δηλαδή: ο Δήμος του Κεντρικού Ζαγορίου, ο Δήμος της Τύμφης και ο Δήμος του Ανατολικού Ζαγορίου μας να γίνουν ένας ώστε τα 46 χωριά όλου του Ζαγορίου μας να εξυπηρετούνται και να λειτουργούν καλύτερα από 'δω και πέρα.

Είναι η ευκαιρία για τη δημιουργία ενός πλέον Δήμου από δω και πέρα, λέει ο Πολιτιστικός Σύνδεσμος των Ζαγορισίων.

Μάλιστα σε ανακοίνωσή του τότε αυτός ο Σύνδεσμος ζητούσε από όλους τους Δημάρχους του Ζαγορίου μας, από τους Προέδρους και από τα συμβούλια... να προχωρήσουν οι ίδιοι σε εθελουσία συνένωση των Δήμων της περιοχής μας.

Ακόμη ο Σύνδεσμος ανέφερε τότε: Όταν λειτουργήσει ένας Δήμος στο Ζαγόρι μας προσεχώς πρέπει οπωσδήποτε να εξασφαλίζει τη βιωσιμότητα, τις δυνατότητες παροχής ικανοποιητικών υπηρεσιών και αναπτυξιακών παρεμβάσεων... και την αντιμετώπιση φαινομένων,

Υ.Γ. Ας δούμε συγκεκριμένα τι θα γίνει από το 2008 και το 2009 από 'δω και πέρα για το Ζαγόρι μας... για έναν Δήμο. Εγώ προσωπικά πρέπει να είμαι υπέρ, ώστε το σημερινό Ζαγόρι μας να γίνει ακόμη καλύτερο, όπως ήταν και στα παλιά χρόνια.

Το καθήκον αυτό είναι υποχρέωση που κάθε Δήμαρχος του Ζαγορίου μας πρέπει να εξοφλήσει οπωσδήποτε... αφού δεν υπάρχει στιγμή χωρίς κάποιο καθήκον στους τρεις Δημάρχους του Ζαγορίου μας, για να πάμε μπροστά.

Ματθαίος Λέκκος

Ο Πρόεδρος μας Κάρολος Παπούλιας... αναγορεύτηκε ως Διδάκτορας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Όπως πληροφορηθήκαμε από την τηλεόραση και από τις εφημερίδες στις 13 Νοεμβρίου 2007 στην αίθουσα τελετών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων έγινε η τελετή της αναγόρευσης του Προέδρου μας Κάρουλου Παπούλια ως επίτιμου διδάκτορα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Χαρήκαμε τότε όλοι οι Ζαγορίσιοι και οι Ηπειρώτες για τον υπάρχοντα Πρόεδρό μας που τον αναγνώρισε το πανεπιστήμιό μας ως Διδάκτορα του Πανεπιστημίου των Ιωαννίνων. Και χαρήκαμε όλοι οι Ζαγορίσιοι γιατί έρχεται κάθε καλοκαίρι πάντοτε και στο Ζαγόρι μας.

Ματθαίος Λέκκος

Τι καλό κάνει... το διάβασμα των βιβλίων... στους νέους Δικορφιώτες

Ός πρώην εκπαιδευτικός και υπεύθυνος δάσκαλος... είχα πάντοτε στην ψυχή μου την αγάπη για κάθε βιβλίο που βρίσκονταν μπροστά μου, από μικρός. Κι αυτό το έλεγα και το συνηθίζαμε διαρκώς, επί τριάντα πέντε χρόνια συνεχώς... σ' όλους τους μαθητές μου και κυρίως της πέμπτης και έκτης τάξης του Δημοτικού σχολείου, που ήταν πλέον έτοιμοι και διαβάζουν εύκολα και χωρίς κανένα πρόβλημα.

Κι όταν άρχιζαν αυτά τα παιδιά απ' αυτή την ηλικία τους να διαβάζουν πλέον βιβλία από τότε... μορφωνόνταν διαρκώς πολύ και γινόταν τα πιο πολλά, όπως είδα και διαπίστωσα, επιστήμονες και επιτυχημένοι άνθρωποι στη ζωή τους.

Γι' αυτό και σήμερα συνιστώ σ' όλους τους νέους Δικορφιώτες, που είναι στην ηλικία των 10 έως και των 20 ετών... να διαβάζουν συνεχώς και διαρκώς όλα τα κατάλληλα και αναγκαία βιβλία που έχουν ανάγκη κάθε φορά... και να μη μείνουν μόνο στην τηλεόραση.

Κι αυτό θα τους ωφελήσει σ' όλη τους τη ζωή... ως πετυχημένους, μορφωμένους και τέλειους ανθρώπους και θα τους κάνει σίγουρα και επιστήμονες μετά.

Και βέβαια ο άνθρωπος για να λέγεται μορφωμένος... πρέπει να έχει πάντα φίλο του το βιβλίο. Το βιβλίο είναι απαραίτητο πάντα στη ζωή μας... και η γνώση δίνει φτερά στον κάθε άνθρωπο, ώστε να ζήσει με αξιοπρέπεια σ' όλη του τη ζωή, και να αγαπάει ειλικρινά και πραγματικά πάντοτε όλους τους συνανθρώπους του. Γι' αυτό και πρέπει εμείς τώρα όλοι μας να αγαπάμε το κάθε βιβλίο που έχουμε μπροστά μας... με όλη τη δύναμη της ψυχής μας. Η αγάπη... θα είναι το άριστον που θα κάνουμε κάθε φορά. Κι όταν κάποιος από μας έχει την διάθεση για πραγματικό διάβασμα... μαθαίνει τότε τα πάντα... κι αυτό είναι το μεγαλύτερο κέρδος σ' όλη του τη ζωή.

Από τα αρχαία χρόνια δε, όπως μας λέει η ιστορία, ο άνθρωπος απ' τα βιβλία

φωθεί... ένιωθε την ανάγκη πάντοτε ενός βιβλίου. Το βιβλίο μάλιστα από τότε ήταν ο καλύτερος φίλος κάθε ανθρώπου που ήθελε να μορφωθεί και να σπουδάσει. Γι' αυτό... τα καλά βιβλία και σήμερα δίνουν φτερά στη φαντασία μας, τονώνουν πολύ το πνεύμα μας, πλουτίζουν όλες τις γνώσεις μας και μας δίνουν νέες εμπνεύσεις... όπως μας λέει η επιστήμη.

Να προσέχουμε όμως πάντοτε στην επιλογή του κάθε βιβλίου... που παίρνουμε στα χέρια μας κάθε φορά. Δεν διαβάζουμε δε βιβλία... που δεν έχουν να μας προσφέρουν κάτι ωφέλιμο και καλό σ' εμάς.

Βέβαια όσο μεγαλώνουμε όλοι οι άνθρωποι στην ηλικία μας... καταλαβαίνουμε τότε όλοι την ανεκτίμητη αξία του κάθε καλού βιβλίου, που είχαμε στα χέρια μας και το διαβάσαμε ως τότε. Σήμερα λοιπόν, που βρισκόμαστε στον 21ο αιώνα και στο 2008 ακριβώς... δεν μπορεί να λέγεται ένας άνθρωπος πραγματικά μορφωμένος, απ' όλη την Ελλάδα, αν δεν γνωρίσει απ' τα βιβλία

που τυχόν θα έχει στα χέρια του... τα αθάνατα και αξέχαστα έργα όλων των προγόνων μας Ελλήνων. Κι αυτά όλα θα τα έχει διαβάσει σ' ένα βιβλίο οπωσδήποτε... ως νέος κυρίως άνθρωπος των 15 και 25 ετών... αλλά και των 30 ακόμη.

Κι ας μην ξεχνούμε όλοι μας... αυτά που έλεγαν οι αρχαίοι πρόγονοί μας 'Ελληνες για τη μόρφωση και τη μελέτη των βιβλίων μας:

«Τριών έφη δειν παιδεία: φύσεως, μαθήσεως, ασκήσεως»

Δηλαδή: «Η μόρφωση έχει ανάγκη από τρία πράγματα: Τη φυσική προδιάθεση, τη μελέτη και την εξάσκηση».

Υ.Γ. Κι όλα τα παραπάνω... ας τα εφαρμόζουν όλοι οι νέοι Δικορφιώτες, όπου και αν βρίσκονται σήμερα, το 2007 και το 2008, και κυρίως αυτοί που είναι στην ηλικία των 10, 15, 20 και 25 ετών. Έτσι θα γίνουν αργότερα σπουδαίοι και σημαντικοί Δικορφιώτες, Ζαγορίσιοι και Έλληνες.

Ματθαίος Λέκκος

Οι εκδρομές... του Γενάρη και του Φλεβάρη

Σεπτέμβριο ως τον Οκτώβριο για να μείνουν όλοι ευχαριστημένοι, δηλαδή: οι ίδιοι οι μαθητές, οι γονείς τους, αλλά και οι δάσκαλοί τους.

Αυτά όλα που κατέγραψα, προβληματίζουν κάθε γονέα, αφού βλέπουν τα παιδάκια τους την άλλη μέρα να έχουν πυρετό και τη μη δυνατότητα να πάνε στο ίδιο το σχολείο τους.

Η αγωνία για όλα τα παραπάνω των γονέων, αλλά και των παιπούλων ακόμη για μια τέτοια μικροεκδρομή γίνεται μέγιστη για όλους. Γι' αυτό θα πρέπει να λυθεί κάποτε για όλη την περιοχή μας, αλλά και για όλη την Ελλάδα μας για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση αυτό το υπάρχον πρόβλημα. Γιατί συνήθως δεν υπάρχει κανένα κέρδος, αλλά

απώλειες, από τέτοιες χειμωνιάτικες εκδρομές το Γενάρη και τον Φλεβάρη, αγαπητοί μου Δικορφιώτες.

Υ.Γ. Όλα τα παραπάνω που κατέγραψα τώρα το 2007 να τα εφαρμόζεται σχολαστικά και οι ίδιοι οι Δικορφιώτες. Να ενημερώνετε δε πάντοτε το δάσκαλο του παιδιού σας ότι: οι μήνες του χειμώνα να είναι πολύ δύσκολοι για τα παιδάκια σας και για τους μαθητές σας, αφού κινδυνεύουν πολύ μ' αυτές τις εκδρομές το χειμώνα. Εγώ αυτό το εφάρμοσα πάντοτε και ως γονέας, αλλά και ως παππούς.

Ματθαίος Λέκκος

Τι θυμούμαι προσωπικά... απ' τον εμφύλιο πόλεμο του 1944 – 1949

Στις αρχές, κάθε Δεκέμβρη, και κάθε νέου χρόνου, έρχονται στην προσωπική μου μνήμη όλες οι εικόνες κι όλα τα βιώματά... απ' τον εμφύλιο πόλεμο της χώρας μας, που άρχισε το 1944 και τελείωσε το 1949, όταν ήμουν ενώ τότε δεκαεπτάετών.

Κάθε φορά όμως, που μουρχεται ο εμφύλιος πόλεμος στη μνήμη μου, συγχρόνως μουρχεται κι ένα σκληρό ερώτημα προς τον ίδιο τον εαυτό μου:

Όλοι ο άλλοι Ευρωπαίοι συγγενισμένοι και αναδημιουργούνταν τότε, μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο! Κι εμείς, οι τότε Έλληνες, ανοίγαμε πάλι νέες πληγές... σ' όλη την Ελλάδα: Χύναντε δε, νέο αδελφικό και, συγγενικό αίμα... μ' αυτές τις οδυνηρές συνέπειες, μας... που συνέβησαν δυστυχώς τότε, σ' όλη τη χώρα μας;

Συγχρόνως όμως, και πρώτο που θυμούμαι κάθε φορά και τώρα, το 2005 και το 2006, είναι η κακή και αξέχαστη καταστροφή που έγινε τότε απ' αυτόν τον εμφύλιο πόλεμο και στο Δικορφό μας!

Συγκεκριμένα: Στο Δικορφό έκ-

ψαν τότε οι αριστεροί αντάρτες και κάθε νέου χρόνου, έρχονταν και αναδημιουργούνταν τότε, μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο! Κι εμείς, οι τότε Έλληνες, ανοίγαμε πάλι νέες πληγές... σ' όλη την Ελλάδα: Χύναντε δε, νέο αδελφικό και, συγγενικό αίμα... μ' αυτές τις οδυνηρές συνέπειες, μας... που συνέβησαν δυστυχώς τότε, σ' όλη τη χώρα μας;

Εξαναγκαστήκαμε δε τότε, το 1947, όλοι οι Δικορφιώτες να φύγουμε απ' το χωριό μας, για να σωθούμε κι εμείς... και πήγαμε όλοι στα Γιάννενα, με τα πόδια μας, τρομοκρατημένοι.

Θα τελειώσω αυτό το μικρό μου και προσωπικό μου άρθρο με τις θλιβερές, οδυνηρές και εθνικτικές συνέπειες που είχε αυτός ο εμφύλιος τότε πόλεμος στην Ελλάδα... το 1944 – 1949:

α) Αυτός ο εμφύλιος πόλεμος, όπως θυμούμαι ο ίδιος από τότε, χωρίς όλο το λαό της Ελλάδας και σ' όλη τη χώρα μας, σε δύο επικινδυνούντα μέρη και παρατάξεις... επί πολλά χρόνια... και μετά κι απ' αυτόν τον εμφύλιο πόλεμο ακόμη.

β) Μετέστρεψε δυστυχώς, ακόμη από τότε, το κράτος μας σε μονοκομματικό, μονόπλευρο, φασιστοειδές και αντιδημοκρατικό

στρατόπεδο, όπως βλέπαμε όλοι κι μέχρι το 1967 ακριβώς. Κι οι ευθύνες αυτές νομίζω ότι: ανήκαν σε πολλούς δυστυχώς... σ' όλη τη χώρα μας.

Υ.Γ. Ελπίζω οι δικές μου αυτές σκέψεις και κρίσεις... για τον εμφύλιο πόλεμο του 1944 – 1949 να είναι σωστές και αντικειμενικές, ελεύθερες και αμεροληπτικές ιστορικά... τώρα που βρισκόμαστε στο 2005 και στο 2006, δηλαδή τώρα που συμπληρώνονται 56 χρόνια ακριβώς απ' αυτή την αιματηρή εθνική μας πληγή.

Γι' αυτό δεν πρέπει να ξεχνούμε όλοι οι Έλληνες και κυρίως εμείς οι Ζαγορίσιοι και Δικορφιώτες, την αρχαία Ελληνική ρήση και να την εφαρμόζουμε διαρκώς και σ' όλη τη ζωή μας... που έλεγε ακριβώς:

«Ν' αποφεύγετε τα σφάλματα... όχι από φόβο, αλλά από συναίσθηση του καθήκοντος... κάθε φορά».

Γιατί και ο εμφύλιος αυτός τότε πόλεμος στη χώρα μας... πέρα από τους νεκρούς και τις υλικές καταστροφές που επέφερε στην Ελλάδα... προκάλεσε διχόνοια και μίσος ακόμη... ανάμεσα στο λαό μας.

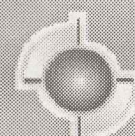
Ματθαίος Λέκκος

«ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Δίμηνη περιοδική έκδοση
Ιδιοκτησία: Συλλόγου Δικορφιωτών

Α.Φ.Μ. 999810224 -
Β' ΔΟΥ Ιωαννίνων
ΚΩΔ.: 3834

Εκδότης:
Δημ. Παπαγιαννόπουλος
Τ.Θ. 26, 450 02, Ιωάννινα
τηλ.: 26510-60426
e-mail: dimpap-a@otenet.gr.



ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ-ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ-ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ
ΜΠΟΥΡΗΣ - ΣΤΡΑΤΟΣ Ο.Ε.
ΒΙ.ΠΕ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 26510 68931-68933

Οι πυρκαγιές... σ' όλη την Ελλάδα μας και στο Δίκورφό μας

Οπως θυμόμαστε όλοι οι Δικορφιώτες το προηγούμενο καλοκαίρι του 2007 δυστυχώς όλη η Ελλάδα μας πέρασε μια φοβερή δοκιμασία... κυρίως από τις πυρκαγιές. Τότε σημειώθηκαν οι καταστροφικότερες πυρκαγιές σ' όλη την Ελλάδα μας και δυστυχώς και στο Δίκورφό μας.

Δυστυχώς αυτές οι πυρκαγιές ανέδειξαν τότε δύο βασικές αδυναμίες στην Ελλάδα μας... δηλαδή από τη μία την έλλειψη οργάνωσης εξοπλισμού του μηχανισμού πυρόσβεσης και από

την άλλη την παντελή έλλειψη πρόληψης για τις πυρκαγιές.

Και δυστυχώς αυτό που συνέβη το 2007 σε κάποιες περιοχές της Ελλάδας μας και στο Δίκورφό μας.. μπορεί να ξαναγίνει στο μέλλον και πάλι. Γι' αυτό και ευχόμαστε όλοι οι Ζαγορίσιοι και οι Δικορφιώτες να μην ξαναγίνει αυτό με τις πυρκαγιές σ' όλη την Ελλάδα μας.

Πρέπει όμως οπωσδήποτε από δω και πέρα να πάρει η χώρα μας όλα τα κατάλληλα μέτρα που χρειάζονται για την πρόσληψη αυτής της

πυρκαγιάς... που συμμετέχουν και ορισμένοι άνθρωποι δυστυχώς που είναι ανώμαλοι γι' αυτό το συμβάν.

Σε όλο το Ζαγόρι μας πρέπει οπωσδήποτε να είναι η προστασία του περιβάλλοντος όλης της περιοχής μας από 'δω και πέρα. Κι αυτό να μας προβληματίζει όλους τους Ζαγορίσιους και κυρίως του Δικορφιώτες και να γίνει υπόθεση όλων μας για να σωθούν κυρίως τα χωριά μας και όλο το Ζαγόρι μας.

Ματθαίος Λέκκος

Το αξέχαστο κτίριο του Γεωργίου Σταύρου... στα Γιάννενα

Φίλε αναγνώστη!

**Μη ξεχνάς ποτέ
τη συνδρομή σου στο
περιοδικό μας, αλλά
και στον υπάρχοντα
Σύλλογό μας.
Δείξε πραγματικά
την αγάπη σου και για
το Δίκورφό μας...**

Προσωπικά αισθάνθηκα πολύ χαρούμενος όταν πληροφορήθηκα φέτος το 2007 ότι: Ανασκευάζεται αυτό το αξέχαστο κτίριο του Γεωργίου Σταύρου που είναι μέσα στα Γιάννενα και στην οδό Ανεξαρτησίας.

Ήμουν εκεί μέσα, ως σπουδαστής του Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς, από το 1949 ως το 1956 ακριβώς. Βέβαια η Σχολή της Βελλάς το 1948 λειτούργησε αναγκαστικά μέσα στα Γιάννενα εξ' αιτίας των τραγικών γεγονότων του εμφυλίου πολέμου που έγινε τότε σ' όλη την Ελλάδα μας.

Το κτίριο αυτό που έμεινα ο ίδιος επί επτά χρόνια συνεχώς είχε μια μεγάλη σημασία τότε για όλους μας κι ήταν σπουδαίο και σημαντικό... και μας ευχαριστούσε καθημερινά όλους τους Βελλαίτες μαθητές... που μέναμε μέσα σ' αυτό... καθημερινά... συνεχώς.

Γι' αυτό και χάρηκα πολύ, ύστερα από πολλά χρόνια και τώρα, όταν άρχισαν οι εργασίες της ανασκευής αυτού του κτιρίου του Γεωργίου Σταύρου... για να μη χαθεί.

Το γεγονός αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία και τώρα γιατί τερματίζεται μια απαράδεκτη κατάσταση εγκατάλειψης ενός νεοκλασικού κτιρίου της πόλης των Ιωαννίνων με ιστορία σχεδόν δύο αιώνων.

διδασκαλείου Βελλάς το 1955 λειτούργησε πάλι αυτό το κτίριο ως Τεχνική Σχολή ως το έτος 1980.

Η πρωτοβουλία που γίνεται τώρα το 2007 για την αναστύλωση αυτού του αξέχαστου κτιρίου μου, αξίζει συγχαρητήρια γι' αυτούς που το σκέφτηκαν και το πραγματοποιούν τώρα.

Τα παραδοσιακά κτίρια στα Γιάννενα, όπως το ξέρουμε και όλοι οι Ζαγορίσιοι, ήταν λίγα. Γι' αυτό επιβάλλεται να συντηρηθούν οπωσδήποτε για ιστορικούς λόγους και εκτίμηση προς τους ευεργέτες όπως ήταν και ο Γεώργιος Σταύρος.

Γι' αυτό και όλα αυτά που γίνονται τώρα το 2007 με ευχαριστούν πολύ τον ίδιο, αφού περνάω και τώρα καθημερινά με βόλτα έξω απ' αυτό το αξέχαστο κτίριο και χαίρομαι αφού επί επτά χρόνια συνεχώς έμεινα εκεί μέσα και δεν είχα κανένα απολύτως πρόβλημα... στη ζωή μου.

Ο έπαινος που έκανα σ' αυτόν τον αξέχαστο Γιαννιώτη είναι χρέος όλων των Γιαννιωτών που πρέπει να εκπληρώνουν πάντοτε όλοι για την αρετή όλων των αξέχαστων συνανθρώπων τους. Και η καλύτερη αμοιβή είναι η διαρκής αναγνώριση γι' αυτούς τους συνανθρώπους μας.

Αυτό το κτίριο, μετά την αποχώρηση του Ιερο-

Ματθαίος Λέκκος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Κόρη απέκτησαν ο Θανάσης και η Δήμητρα Τσί-
νη. Να ζήσει!

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Λέκκου Ευγενία 15€

Μάλλιου Χριστίνα
ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ

Λ. Γράμμου 305 (Έναντι Αεροδρομίου)
Ιωάννινα
Τηλ. γραφείου: 26510 63985
Κιν.: 693 7814113



Το Δ.Σ. του Εξωραϊστικού Συλλόγου Δικορφιωτών καλεί τα μέλη
και τους φίλους του στην κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του
την Κυριακή 13 Γενάρη και ώρα 11:30 π.μ. στο Δίκورφο.

Το Δ.Σ.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ «ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΛΥΔΙΑΣ ΦΙΛΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ - ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ

Βλαχλείδη 9 - Β' όροφος, γραφείο 7
Τηλ.: 26510 26004

Νέλη Αργύρη
Ζωγράφος

κυπρου 22, γλυφάδα, τηλ.: 8946.255
Κιν.: 6972 019391